

Posudek vedoucího bakalářské práce

Autor práce: Michael Labutta

Název: Role římskokatolické církve při přechodu k demokracii v Polsku a v Chile / The role of the Roman Catholic Church during the transition to democracy in Poland and Chile, 48 s.

Vedení práce jsem převzal poté, co kolega Michael Labutta první verzi v roce 2016 neobhájil. Při prepisování textu se autor snažil reagovat na hlavní kritické výtky oponenta. V teoretické části zcela správně vypustil pojednání o konceptu konsolidace. Pramennou základnu rozšířil o několik vhodných titulů. Přeformuloval název práce a odstranil mnohé obsahové nepřesnosti, překlepy a stylistické nedostatky. K formální stránce však mám několik drobných připomínek:

- Pozn. 12 na s. 13 chybně odkazuje na Linzovu práci *Totalitarian and Authoritarian Regimes*, citován měl být nejspíše text *Problems of democratic transition and consolidation*.
- Jméno autora práce *Pinochet's Plebiscite and the Catholics* není v odkazech uvedeno správně, stejně, jako jméno C. Caviedese v seznamu pramenů.
- Na s. 15 chybí odkaz na použitý pramen.

Práce porovnává postavení katolické církve v Polsku a Chile a hodnotí její roli v procesu přechodu k demokracii. V politologické produkci o nedemokratických režimech se jedná o hojně tematizovanou problematiku. Studované období spadá do doby, kde se postavení církve mění – od sedmdesátých let dvacátého století se stává vlivným liberalizačním a demokratizačním aktérem. Tuto dynamiku autor dobře zachycuje zejména ve třetí kapitole věnované chilskému případu. Obecné tendence církevní politiky na mezinárodním poli však spíše opomíjí. Text je rámován dvěma tranzitologickými koncepty. V teoretické části (I. kapitola) jsou představeny typologie A. Stepana, T. L. Karlové a P. Schmittera. Při čtení celé práce jsem narazil na jednu diskrepanci – na s. 21 kolega Labutta uvádí, že v případě Polska se jedná o přechod „paktem“. Na s. 43 pak říká, že šlo o „reformu“. Z textu přitom není jasné, zda má na mysli Stepanův, nebo Schmitterův „pakt“. K této otázce by se měl kolega u obhajoby vyjádřit.

Použité koncepty svádějí ke konceptuálnímu cestování. Zejména přístup Karlové a Schmittera je založen na přesvědčení o možnosti srovnávání případů napříč regiony. Přesto se

komparace dvou tak odlišných případů neobejde bez pečlivého promýšlení. Zejména si autor musí ujasnit, zda je jeho cílem intenzivní studium unikátních případů, či snaha o vyvození obecných závěrů. Kolega Labutta úvaze o srovnatelnosti zvolených režimů věnuje jeden odstavec na s. 10. V poznámce pod čarou odkazuje na polemický text V. Bunceové, která tento přístup kritizovala, neuvádí však její hlavní argumenty. Úvaze o srovnatelnosti jihoamerického a východoevropského případu by prospěla četba textu, který jsem kolegovi doporučil. V reakci na Bunceové text publikovali Karlová a Schmitter článek „From an Iron Curtain to a Paper Curtain“ (1995), v němž se s problémem komparování „jablek, pomerančů a klokanů“ (srov. Karl, Schmitter 1995: 970–971) vyrovnávají.

Text doznal několika pozitivních změn, k lepšímu hodnocení jí ale chybí intenzivnější bádání, jež mělo předcházet vlastnímu psaní. Bakalářskou práci Michaela Labutty **doporučuji** k obhajobě. Navrhuji hodnocení stupněm „dobře“ (3).

Otázka k obhajobě:

- 1) Uveďte argumenty V. Bunceové, jež polemizovala s komparacemi napříč regiony.
- 2) Ospravedlňte výběr případů.

Dne 25. 1. 2017

Martin Štefek